

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1961/2015
23.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца В.И. из Ј., чији је пуномоћник Д.Г., адвокат из С.М., против туженог ЈП „Војводина шуме“ П., Шумско газдинство С.М., чији је пуномоћник М.К., адвокат из Н.С., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2278/14 од 28.11.2014.године, у седници већа одржаној дана 23.06.2006.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2278/14 од 28.11.2014.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 1003/10 од 22.05.2014.године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење директора број 01-01-651-1 од 06.03.2010.године, о престанку радног односа тужиоца и отказу уговора о раду број 01-01-10008 од 30.10.2007.године и обавезе тужени да тужиоца врати на рад на радно место чувара шуме у РЈ Шумске управе М.. Ставом другим изреке, захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка је одбијен. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 192.000,00 динара, док је тужени са вишком постављеног захтева за износ од 66.000,00 динара одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2278/14 од 28.11.2014.године, усвојена је делимична жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Сремској Митровици П1 1003/10 од 22.05.2014.године преиначена у делу о трошковима поступка, тако што је захтев туженог за накнаду трошкова поступка преко износа од 132.750,00 динара одбијен, док је у преосталом усвајајућем делу иста пресуда потврђена.

Против другостепене пресуде у односу на одбијајући део, тужилац је преко свог пуномоћника благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео договор на ревизију тужиоца изјављену против другостепене пресуде.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) и члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) и утврдио:

Ревизија тужиоца је неоснована.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битних повреда из члана 361. став 2. тачка 12. на које садржина ревизије указује. Побијана пресуда је јасна, потпуна и непротивуречна. Садржи разлоге о битним чињеницама, а наведени разлози сагласни су стању у списима, па нема разлога због којих се пресуда не би могла испитати.

Према чињеничном стању, тужилац је закључио са туженим уговор о раду дана 30.10.2007.године, ради обављања послова чувара шуме које је обављао у РЈ ШУ М.у лугарском реону Р.-н.. Сваке године у децембру месецу тужени врши редовну контролу реона, који покривају чувари шуме која истиче у јануару наредне године. Контролише се свако бесправно одсечено дрво, обележи жигом, бројем, записнички у контролну књигу пањева и увида у књигу утврђује се новооткривена сеча. Поред редовних врше се и ванредне контроле. У овом случају то је било у периоду од 05.12.2009.године до 30.12.2009.године. Вршена је контрола реона који је чувао тужилац. Ванредна контрола уследила је пошто је шеф ШУ М. Ј.Р., обавештен да је полиција зауставила возило са 6 м³ просторног дрвета, без пропратних папира и утврђено да су дрва купљена од човека из Ј., који их је неовлашћено ставио у промет. Решењем од 05.12.2009.године исти је формирао комисију од три члана (председника и два члана) да обави контролу лугарског реона Р.-н. који је чувао тужилац. Контрола је обављена у периоду од 05.12.2009.године до 30.12.2009.године у присуству тужиоца, осим дана 14.12.2009.године. Комисија је сачинила записник о извршеној контроли број 002-1271-2 дана 12.01.2009.године и утврдила стање на терену; евидентирала је бесправно посечено и присвојено по одељењима и врстама стабла дрвећа табеларно приказано у записнику Утврђено је да је бесправно посечено 70 комада стабала по врсти (храст, граб, јасен и друго) и да је тиме причињена штета туженом у укупном износу од 243.174,18 динара, што је потписано од стране чланова комисије и тужиоца. Тужилац није имао примедба на сачињени записник, који је 12.01.2010.године достављен директору дела предузећа. Након тога директор је сачинио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду тужиоцу дана 03.03.2010.године, на који се тужилац изјаснио. Дана 16.03.2010.године на основу решење директора бој 01-01-651-1 тужиоцу је отказан уговор о раду број 01-01-10008 од 30.10.2007.године, због тога што је до 04.12.2009.године својом кривицом учинио повреду радне обавезе која се састоји у неблаговременом, немарном и несавесном извршавању, односно неизвршавању радних дужности и обавеза и проузроковање штете послодавцу немарно или из

крајње непажње, чињењем или пропуштањем и непоштовања радне дисциплине прописане актом послодавца, односно што је понашање такво да не може да настави рад код послодавца јер није регистровао бесправне сече и о томе поднео пријаве за шумску грађу нити је у складу са својим дужностима учинио све да открије починиоце и спречи стварање штете у лугарском реону који је чувао, услед чега је због бесправних сеча дошло до мањка дрвних сорти мената у укупној количини од 64,13 м², чија вредност је 243.174,18 динара. Тужилац је био чувар шуме која захвата површину од 1.500 хектара, с тим што тужилац никада није имао никакве примедбе свом руководиоцу због разуђености шуме, да не може да извршава контролу у складу са Правилником о чувању шуме. Био је задужен одељењима број 9, 10. и 11. Та одељења делимично су прегледана због могућег присуства мина, када тужилац није био присутан. Тужилац је присуствовао раду комисије, осим дана 14.12.2009.године и комисија том приликом је констатовала да су стабла свеже сечена, био је позиван да приђе пању и увери се у старост пања, али је често и одбијао да уђе у шуму, уз речи „само ви пиштите“; било је бесправне сече - 30 хрстова пречника преко 30 цм; сеча је била свежа (од пре пар месеци); у близини одељења 5. било је трагова 10 до 15 улаза у шуму трактора и пешака који су вукли колица; у шуму се улазило као да је приватна. Претходна контрола је обављена у децембру 2008.године, а комисија је вршила контролу у децембру 2009.годин, пописала и обележила све пањеве који нису били обележени из претходне контроле, с тим што тужилац није пријавио ни једну бесправну сечу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно применио материјално право када је закључио да је тужиоцу законито отказан уговор о раду.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то: ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду и ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може наставити рад код послодавца. Одредбом члана 10. и 11. Правилника о чувању шума у опису послова чувара шума (које послове је обављао тужилац код туженог) између осталог прописано је да чувар шуме свакодневно води службену књигу-лугарски дневник у који уноси свој свакодневни рад, опажања и дешавања у реону, и да сваког месеца даје на увид и потпис референту узгоја и заштите шуме, да води књигу пањева у коју се уноси-евидентирају пронађене обројчане бесправно посечене пањеве, које је дужан да правда поднетим пријавама. У конкретном случају, како је комисија за контролу лугарског реона у децембру 2009.године утврдила да у реону за који тужилац је био задужен постоје бесправно сечена стабла, о чему је сачињен и записник, а на који тужилац није имао примедби, већ је исти потписао и између осталог изјавио да у току 2009.године није имао пријаву бесправно сеченог стабла, следи да су постојали законски услови за отказ уговора о раду тужиоцу од стране туженог. Тужиоцу је стављено на терет одсуство сазнања о бесправној сечи шуме и неподношењу пријаве за шумску крађу закључно са 04.12.2009.године у лугарском реону који је њему био поверен као шумару на

чување следи да поверене послове није обавио у складу са чланом 10. и 11. Правилник о чувању шума.

Без утицаја су стога наводи ревизије којима се тврди супротно, посебно када се има у виду да је комисија за контролу лугарског реона Р.-н. формирана од стране шефа ШУ М., раду комисије присуствовао је и сам тужилац, утврђено стање на терену и констатовано бесправно посечена стабла, на који записник тужилац није имао примедби, следи да из целокупног чињеничног основа произилази да је остварен отказни разлог из члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду, па су ревизијски наводи да се тужилац неосновано терети за повреду радне обавезе неосновани.

Без утицаја су и наводи ревизије да тужиоцу није могао бити отказан уговор о раду с обзиром да се тужилац терети за повреду радне обвезе у продужењу, будући да је његова обавеза била да даном сазнања за бесправну сечу исту пријави и поступи по својим радним обавезама. Тужилац је своју обавезу био дужан да изврши у сваком моменту када уочи бесправно посечено стабло, што је пропустио. Упозорење о отказу уговора о раду сачињено је дана 03.03.2010.године, а тужени као послодавац за повреду радне обавезе сазнао на основу записника о извршеној контроли 12.01.2010.године, те како је тужиоцу уговор о раду отказан 16.03.2010.године произилази да је донето у оквиру рока од 3 месеца од дана сазнања у ком року је могао бити отказан уговор о раду тужиоцу с позивом на члан 184. став 1. Закона о раду.

Врховни касациони суд налази да је одлука о трошковима поступка донета правилном применом одредбе члана 149. и 150. а у вези члана 161. ЗПП.

Са изложеног Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 405. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**